

Пандемията от КОВИД-19

и

психоемоционалното състояние на медицинските сестри

Монографичният труд „Пандемията от КОВИД-19 и психоемоционалното състояние на медицинските сестри“ представлява задълбочено анализ за последиците, от пандемията КОВИД-19 върху психичното състояние на работещите в сферата на здравеопазването и по-конкретно върху психо емоционалното състояние на медицинските сестри.

Продължилата повече от две години пандемия от КОВИД-19 оказва влияние върху всички сфери на живота ни – работа, образование, социален живот, икономика, здравеопазване, култура и др..

Тя предизвиква страх и тревожност за милиони хора по целия свят вследствие загубата на близки, социалната изолация, икономическите затруднения, тревогите за утрешния ден...

В монографичния труд е направен исторически анализ на пандемии, като по детайлно е проследено развитието на последната пандемията – тази от Ковид-19 в България.

Анализа има за цел да проследи динамиката на мероприятията свързани с медицинските дейности насочени в ограничаване на разпространението на инфекцията и всички медицински дейности свързани с диагностика проследяване на пациентите, лечение и здравни грижи оказвани за тях.

Акцента на проучването е мястото и ролята на медицинските сестри в тези мероприятия и отражението им върху психо емоционалното им състояние .

На фона на глобалния недостиг на медицински сестри в България и нарастващите и бързо променящи се изисквания от страна на институциите по време на пандемията се наблюдават повишени нива на професионален стрес и чести симптоми на физическо и емоционално изчерпване сред тях.

Строгите мерки за ограничаване риска от заразяване, дискомфорта от носенето на специално защитното облекло; необходимостта от физическа изолация, затрудняваща осигуряването на комфорт на обслужваните пациенти; постоянна бдителност, строги

процедури при работа и др., допълнително натоварват психически професионалистите по здравни грижи в частност медицинските сестри.

По-високите изисквания при работа, в т.ч. дългите работни часове, увеличеният брой пациенти на, които трябва да оказват здравни грижи, необходимостта от актуализиране на алгоритмите за работа и създаване на нови в унисон с най-добрите практики, влошават психо-емоционалното състояние на медицинските сестри.

За постигане целта на изследването освен системно-исторически анализ на литература, документален и социологически метод основно е използвана работа с фокус-групи, за набиране на качествена информация относно: чувства, емоции и преживявания.

При интервютата проведени по метода на фокус-групи, професионалистите съобщават за:

Повишена натовареност по време на работа, поради хроничен недостиг на персонал, задълбочил се и поради заразяването и боледуването на колеги по време на пандемията.

Липсата на социална подкрепа, породена от социалната изолация ограничават възможността за практикуване на любими занимания, които се явяват като компенсаторни механизми на физическата и психическа умора.

Нерядко „отбягването“ на работещите в здравеопазването от познати и приятели поради характера и условията в, които работят, допринася за задълбочаване на симптоми като тревожност, депресия, самота и отчужденост.

Продължителното психо-емоционално ангажиране с проблемите на пациентите , води до изтощение, което трудно успяват да компенсират с почивка.

Конфликта на социалните роли, които изпълняват медицинските сестри ги поставя под неописум натиск. От една страна те трябва да изпълнят своята мисия за опазване здравето и благополучието на хората, от друга страна да изпълнят социалните си роли в семейството и приятелския кръг.

В монографичния труд логично са изведени основните източници на психо-емоционалните проблеми, свързани с пандемията, и проявлението им в живота и дейността на медицинските сестри.

В резултат на психо-емоционалното напрежение обхванатите в изследването медицински сестри съобщават и за прояви на нарушено здраве, като повишено кръвно

налягане, нарушение в съня, смущения от страна на стомашно-чревния тракт, обостряне на хроничните заболявания , а също така и новодиагностицирани такива.

Предвид екстремната обстановка по време на пандемията психологическите интервенции сред медицинският персонал са епизодични, с минимални резултати от тях.

Това дава основание да се изработят адекватни и навременни мероприятия за работа с посттравматичния стрес и нарушенията на психичното здраве сред медицинските сестри.

В монографията са изработени препоръки за възстановяване на психо емоционалното състояние на медицинските сестри.

Представените научно-приложни подходи за преодоляване на психичните проблеми, свързани с пандемията и необходимите действия за възстановяване на психичното и емоционално здраве на работещите в сферата на здравеопазването.

Натрупаните факти в тази област са предпоставка болничният мениджмънт да търси нови възможности за насочена профилактика, управление и лечение на проблемите от нарушения психо емоционален баланс.

Монографичният труд освен изследователски материал има за задача да послужи като методическо ръководство за здравни мениджъри в процеса на овладяване на криза, а също и за превенция и снижаване на работния стрес на личностно и организационно ниво.

Персоналът зает в сектора на здравеопазването представлява голяма група хора от заетите в икономиката на страната, което прави проблемът със стреса на работното място и другите рискове за психичното здраве от особено значение.

Именно поради това е особено важно и от голяма полза да се инвестира в насърчаването на психичното здраве в сектора.

Психосоциалните рискове и стресът на работното място са сред най-проблемните въпроси в областта на безопасността и здравето при работа. Това важи с особена сила за периода на пандемията от КОВИД-19, която оказва значително въздействие върху здравето на хората, организациите и националните икономики.

Изведените препоръки на базата на изследването могат да послужат и като отправна точка за работа с медицинския персонал подложен на психично напрежение и при други кризи от подобен характер.